

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 216.513 van 28 november 2011
in de zaak A. 195.521/IX-6726**

In zake : XXXX

tegen :

het SELECTIEBUREAU VAN DE FEDERALE OVERHEID
(Selor)
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Emmanuel Jacobowitz
kantoor houdend te 1160 Brussel
Tedescolaan 7
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 15 februari 2010, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van 17 december 2009 van Selor waarbij XXXX niet geslaagd wordt verklaard voor de mondelinge proef en aldus voor het vergelijkend examen voor de selectie van jurist voor de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening (selectienummer ANG09822).

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur Marijke Van Limbergen heeft een verslag opgesteld.

De verzoeker heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 7 november 2011.

Staatsraad Daniël Moons heeft verslag uitgebracht.

De verzoeker, en advocaat Emmanuel Jacobowitz, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Marijke Van Limbergen heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Op 18 september 2009 schrijft de verzoeker zich in voor de selectie van jurist voor de Rijksdienst voor Arbeidvoorziening.

De voorselectie bestaat uit een geïnformatiseerde test (postbakoefening), de vergelijkende selectie uit een interview. Volgens het selectiereglement beoogt het interview de evaluatie van de vereiste competenties, de motivatie en de affiniteit met het werkterrein. Om te slagen moet de kandidaat ten minste 24 punten op 40 behalen.

3.2. Op 9 oktober 2009 wordt de verzoeker uitgenodigd om deel te nemen aan de computergestuurde proef.

Op 9 november 2009 deelt de verwerende partij aan de verzoeker mee dat hij geslaagd is voor de computergestuurde proef met een score van 13,456 punten op 20.

3.3. Op 9 november 2009 wordt de verzoeker uitgenodigd om deel te nemen aan het mondelinge gedeelte van de selectie.

Op 24 november 2009 neemt de verzoeker deel aan het mondelinge gedeelte.

Zoals bepaald in het selectiereglement worden met dit interview de competenties zoals vermeld in de functiebeschrijving, alsook de motivatie en de affiniteit met het werkteerrein beoordeeld. Onder elke competentie worden voor de beoordeling een aantal criteria aangehaald, op grond waarvan elke competentie kan worden beoordeeld. Per competentie wordt telkens een score op 5 punten toegekend.

Aan de verzoeker worden de volgende scores toegekend:

- Wat de “Motivatie” betreft, behaalt de verzoeker 3 punten op 5.
- Wat de generieke competenties betreft, behaalt de verzoeker voor de competenties “adviseren” 3, “analyseren” 3, “beslissen” 2, “communiceren” 3, “samenwerken” 2, “resultaatgerichtheid” 3 en “zichzelf ontwikkelen” 3 punten op 5.

Deze scores blijken uit de aan de verzoeker toegekende beoordeling van de verschillende criteria per competentie.

3.4. De cijfers toegekend door de jury zijn de volgende:

“Motivatie	3/5	
Samenwerken	2/5	
Resultaatgerichtheid	3/5	
Zichzelf ontwikkelen	3/5	
Communiceren	3/5 x 2	→ 6/10

Adviseren	3/5 x 2	→ 6/10
Analyseren	3/5 x 3	→ 9/15
Integreren	}	
Beslissen		→ 4/10
TOTAAL	36/65	
EINDTOTAAL	22,15/40	

Geslaagd - Mislukt - Afwezig”

Op 17 december 2009 deelt de verwerende partij aan de verzoeker mee dat hij niet geslaagd is voor het mondelinge gedeelte van de selectie omdat hij 22,15 punten op 40 behaalde terwijl minimum 24 punten op 40 vereist zijn.

3.5. Dit is de bestreden beslissing.

3.6. Op 5 januari 2010 vraagt de verzoeker aan de verwerende partij om toegang te krijgen tot zijn persoonsgegevens die door haar bewaard en verwerkt worden, alsook om inzage in zijn dossier naar aanleiding van de voornoemde selectie.

Op 26 januari 2010 neemt de verzoeker inzage van zijn dossier en neemt hij een bundel met documenten in ontvangst.

3.7. Omdat volgens de verzoeker een aantal stukken ontbreken, richt hij op 15 februari 2010 een schrijven naar de Commissie voor de toegang tot en het hergebruik van bestuursdocumenten, daar de weigering van de verwerende partij om deze documenten te verstrekken niet gebaseerd is op een weigeringsgrond zoals vervat in de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur.

IV. Onderzoek van de middelen

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

4. In een eerste middel voert de verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht en van de formele motiveringsplicht bedoeld in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. De verzoeker argumenteert dat de bestreden beslissing niet op afdoende wijze is gemotiveerd, aangezien geen enkel inzicht wordt gegeven in de motieven van de beslissing. De mondelinge proef was eensdeels een kennisexamen en peilde anderdeels naar gedragsgerichte competenties. De verzoeker meent dat “één of meer discretionaire oordelen (...) tegen alle redelijkheid ingaan” en geeft voor elk van de in de motivatiefiche vervatte competenties aan waarom hij het niet eens is met de beoordeling ervan. Ook de toekenning van de punten is volgens de verzoeker onbegrijpelijk, vermits bij de toegekende punten niet staat vermeld waarvoor het toegekende cijfer staat en de motivatiefiche evenmin een legende bevat voor de vermeldingen “+, +/- en –”. Evenmin wordt verduidelijkt waarom de selectiecommissie zich voor de vaststelling van de eindscore “mocht beperken door de subbeoordelingen te vermenigvuldigen met een factor die geenszins beschreven staat in het selectiereglement”. De verzoeker meent voorts dat er een inconsistentie bestaat tussen bepaalde motieven. Hij wijst er ten slotte op dat de beoordeling van het interview eveneens voorbijgaat aan de beoordelingsverslagen die in het kader van zijn stage werden opgesteld omtrent zijn activiteiten binnen de Geschillencel Bijzondere Belastinginspectie Gewestelijke Directie Brussel. Laatstgenoemde beoordelingsverslagen bevestigen volgens de verzoeker zijn professionele competenties en zijn flagrant in strijd met de bemerkingen van de verwerende partij en wijzen er juist op dat de jury niet in staat is de werkelijke competenties van juristen bij de RVA te detecteren en te beoordelen. De verzoeker verwijst ten slotte naar het arrest Vermeulen (R.v.St., 19 maart 2001, nr. 94.093) tegen Selor,

waarin de Raad van State heeft overwogen dat de motivatie van de beslissing, zoals neergeschreven door de examencommissie, neerkomt op niet-onderbouwde algemeenheden die, precies door hun vaagheid, enerzijds aan de verzoeker elke mogelijkheid van verweer ontnemen en anderzijds de rechter in de feitelijke onmogelijkheid stellen om -het weze de marginale- wettigheidstoetsing uit te voeren.

5. De verwerende partij antwoordt dat de bestreden beslissing gebaseerd is op rechtens aanvaardbare motieven met voldoende feitelijke grondslag. Zij voegt daaraan toe dat de motieven voor een beslissing in verband met een examen vervat zijn in het examencijfer en dat dit zowel voor schriftelijke als mondelinge examens geldt. Bovendien kreeg de verzoeker via de motivatiefiche een bijkomende toelichting bij zijn examencijfer. Deze bevat de motivatie voor het toekennen van het puntentotaal voor elk onderdeel van de test die uitdrukkelijk wordt beschreven door aanduiding van een vakje naast vooraf opgegeven, specifieke competenties en voor elk onderdeel wordt nog eens bijkomend aangegeven welke de bevindingen zijn van de selectiecommissie betreffende de motivatie, de technische en de generieke competenties van de verzoeker zoals ze blijken uit de mondelinge proef. De verzoeker kende, aldus de verwerende partij, alle motieven die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen. De beslissing is terug te vinden in het resultaat van 22,15 punten op 40. De verwerende partij meent dat de verzoeker in zijn verzoekschrift enkel de motieven van de motieven bekritiseert. Volgens de verwerende partij is, wat de materiële motiveringsplicht betreft, de beslissing waarbij de verzoeker niet geslaagd wordt verklaard voor de mondelinge proef, wel degelijk gebaseerd op rechtens aanvaardbare motieven met voldoende feitelijke grondslag. Deze competenties werden afzonderlijk gequoteerd aan de hand van een 5-puntenschaal, waarbij de score voor sommige competenties werd verdubbeld of verdrievoudigd. Bij elke rubriek wordt een omschrijving gegeven van de motieven op basis waarvan een bepaalde score werd toegekend. De verzoeker behaalde een totaalscore van 22,15 punten op 40, waardoor hij niet geslaagd was voor het mondelinge gedeelte van de selectie. De verwerende partij meent dan ook dat de verzoeker niets minder vraagt

dan een controle van de appreciatie van de feiten, waarvoor de Raad van State niet bevoegd is. Zij weerlegt per beoordeelde competentie de kritiek van de verzoeker. Wat de puntentoeckenning betreft, merkt de verwerende partij op dat deze louter cijfermatig is (per rubriek wordt een score op 5 punten gegeven, waarbij voor bepaalde rubrieken de score werd verdubbeld of verdrievoudigd). Het aldus behaalde eindresultaat op 65 punten werd omgerekend naar 22,15 punten op 40. Verzoekers verwijzing naar recente rechtspraak van de Raad van State is volgens de verwerende partij dan ook niet dienstig omdat de onduidelijkheden in de omrekening zich in onderhavige zaak niet hebben voorgedaan. De verwerende partij stelt ten slotte dat de beoordeling van de verzoeker tijdens zijn stage bij de BBI Brussel niet pertinent is daar deze geen gevolg kan ressorteren voor een welbepaalde selectieprocedure en dat er geen overeenstemming is tussen het arrest waaraan de verzoeker refereert en de onderhavige zaak. Dat er een inconsistentie tussen de motieven en het dictum zou bestaan, is volgens de verwerende partij dan ook onjuist, vermits uit de motivatiefiche duidelijk blijkt dat de beslissing om 22,15 punten op 40 toe te kennen, gesteund is op een grondig en zorgvuldig gevoerd interview.

6. In zijn memorie van wederantwoord repliceert de verzoeker dat de verwerende partij ook tijdens de procedure voor de Raad van State weigert inzage te verlenen of een kopie over te maken van de typeantwoorden en de correctieroosters met de puntentoeckenning bij een juist of foutief antwoord, en evenmin wordt het rapport van de postbakoefening overgemaakt. Het voorleggen van deze stukken is nochtans noodzakelijk om de motivatiefiche op haar waarachtigheid te controleren. De verzoeker stelt dat hij aldus op basis van een onvolledig dossier een beroep heeft moeten instellen bij de Raad van State. De verwerende partij heeft bovendien het advies van 9 maart 2010 van de Commissie voor de toegang tot en het hergebruik van bestuursdocumenten naast zich neer gelegd. De verwerende partij diende nochtans, aldus de verzoeker, naast zijn antwoordbladen, eveneens een kopie van de typeantwoorden en de correctieroosters met vermelding van de punten bij een juist of foutief antwoord voor te leggen vóór het verstrijken van de termijn van zestig dagen om een beroep

bij de Raad van State in te stellen. Bovendien bevat de motivatiefiche aangaande het luik van het kennisexamen geen verwijzing naar concrete antwoorden die de verzoeker aan de jury gaf tijdens de mondelinge proef. De verzoeker stelt voorts dat, aangezien het mondelinge gedeelte deels een kennisexamen, deels een interview was waarbij gepolst werd naar gedragsgerichte competenties, een bijkomende redengeving vereist is. De verzoeker meent dan ook “dat de verwerende partij zich in de bijkomende redengeving heeft vergist” en zelfs de zaken niet weergeeft zoals ze door hem werden weergegeven tijdens het interview. De verzoeker stelt voorts dat de verwerende partij geen afdoende antwoord geeft op alle onderdelen van het eerste middel.

7. In zijn laatste memorie herhaalt de verzoeker nog dat verscheidene elementen die hij heeft aangehaald tijdens het interview, bewust niet worden vermeld door de verwerende partij en dat die partij met vage en algemene formuleringen poogt de verzoeker in een slecht daglicht te plaatsen. Er worden geen concrete overwegingen weergegeven en de score van 22,15 op 40 punten is dan ook kennelijk onredelijk.

Beoordeling

8. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van de bestuurshandelingen verplichten de overheid in de akte de juridische en de feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dat op een “afdoende” wijze. Het afdoende karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn en dat ze draagkrachtig moet zijn, dit wil zeggen dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen.

Het argument van de verwerende partij dat de motivering van de beoordeling van een mondelinge proef als de voorliggende terug te vinden is in de toegekende punten zelf, kan niet gevolgd worden. Dat kan niet aanvaard worden zo het een mondelinge proef betreft die niet kan worden beschouwd als een zuivere

kennisproef. De enkele verwijzing naar een puntencijfer kan voor een dergelijke proef de beslissing niet deugdelijk motiveren.

Bij de motivering van een dergelijke mondelinge proef moeten de punten worden verantwoord aan de hand van argumenten en motieven die de selectiecommissie in aanmerking heeft genomen om de kandidaat een bepaald cijfer toe te kennen. Alleen in dat geval kunnen de betrokkene en de rechter, die moet oordelen over de regelmatigheid van de punten die een teleurgestelde kandidaat heeft behaald, uitmaken of de selectiecommissie, binnen de ruime discretionaire bevoegdheid die zij ter zake bezit, deugdelijke redenen had om die welbepaalde beslissing te nemen.

Met de thans betwiste mondelinge proef diende de selectiecommissie conform het selectiereglement de professionele kwaliteiten van de verzoeker met betrekking tot de functievereisten te beoordelen, alsook zijn motivatie en affiniteit met het werkteerrein. Uit de motivatiefiche blijkt dat het interview dat de verzoeker heeft gevoerd met de selectiecommissie hierop gericht was.

De vereiste van een afdoende motivering van de beoordeling van een examenjury houdt niet in dat een relaas of samenvatting moet worden gegeven van de vragen en antwoorden. Er moet enkel duidelijk blijken welke motieven de examencommissie heeft gehanteerd om te komen tot de eindevaluatie, geconcretiseerd door een puntenscore.

In casu dient te worden vastgesteld dat de verzoeker, naast zijn puntencijfer (22,15 punten op 40) middels de motivatiefiche, die hij kon raadplegen bij het uitoefenen van zijn inzagerecht, tevens op de hoogte is van de redenen waarom hem dit puntencijfer is toegekend. Deze motivatiefiche vermeldt duidelijk welke generieke competenties precies zijn beoordeeld tijdens de mondelinge proef, welke score (op een 5-puntenschaal) de verzoeker per competentie heeft behaald en welke de essentiële argumenten van de

selectiecommissie zijn per competentie. Voorts wordt in deze motivatiefiche een “eindconclusie van de jury en motivering” geformuleerd, die de motieven expliciteert waarom de verzoeker omwille van zijn eindscore (22,15 punten op 40) niet geslaagd is.

De beoordeling van een kandidaat aan de hand van een dergelijke mondelinge proef hangt niet zozeer af van het al dan niet correct beantwoorden van de gestelde vragen, maar vormt veeleer de neerslag van de impressie die de globale prestatie van de kandidaten bij de selectiecommissie heeft gewekt. Van de selectiecommissie kan dan ook niet worden verwacht dat zij de motieven van haar motieven detailleert door elk argument van haar beoordeling te koppelen aan een welbepaalde passage uit het gesprek met de betrokken kandidaat. De motiveringsplicht reikt met andere woorden niet zover dat de selectiecommissie elk onderdeel van de motivering moet onderbouwen met een verwijzing naar concrete bewijselementen die dat onderdeel schragen. De selectiecommissie heeft ter verantwoording van de totaalscore van 22,15 punten op 40 een aantal positieve en negatieve punten opgesomd die zij bij het aanhoren van het betoog van de verzoeker heeft opgemerkt. De genoteerde pijnpunten geven aan wat de commissie aan de verzoeker globaal als minpunt heeft aangerekend.

Aangezien het ter zake om een examen gaat dat geen loutere kennisvragen omvatte, volstond het, beknopt in een voor de verzoeker toegankelijk document, te vermelden op welke vlakken hij onvoldoende presteerde. Door de kennisgeving van de argumenten van de selectiecommissie aan de verzoeker met de voornoemde motivatiefiche, is hem aldus wel degelijk een inzicht gegeven in de motieven van de bestreden beslissing en blijkt dat er geen schending voorligt van de formele motiveringsplicht.

9. Het verder onderzoek van het middel noopt tot een onderzoek naar de deugdelijkheid van de motieven en betreft aldus een onderzoek naar de materiële motiveringsplicht. Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad van State om zijn beoordeling in

de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad van State is in de uitoefening van zijn wettigheidsstoezicht slechts bevoegd om na te gaan of deze overheid bij haar beoordeling de haar toegekende appreciatiebevoegdheid naar behoren heeft uitgeoefend, met name of zij is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot haar beslissing is kunnen komen. In casu betekent dit, gelet op de zeer ruime appreciatiebevoegdheid van de selectiecommissie bij de beoordeling van een mondelinge proef als de thans betwiste, dat het wettigheidsstoezicht van de Raad van State beperkt is tot de vraag of de motieven die de selectiecommissie opgeeft verband houden met de vooropgestelde functievereisten, of de uiteenzetting van de verzoeker voldoende elementen bevat om de juistheid van de motieven aan het wankelen te brengen en of de selectiecommissie niet kennelijk onredelijk heeft gehandeld door op grond van die motieven een score van 22,15 punten op 40 toe te kennen.

Uit de motivatiefiche blijkt dat de opgegeven motieven wel degelijk verband houden met de vooropgestelde functievereisten. Uit voormelde fiche blijkt namelijk dat de “Motivatie”, de “Technische competenties” en de “Generieke competenties”, meer bepaald adviseren, analyseren/integreren, beslissen, communiceren, samenwerken, resultaatgerichtheid en zichzelf ontwikkelen, werden onderzocht en beoordeeld, zijnde de gedragsgerichte en technische competenties die vereist worden voor de functie. De verzoeker betwist wel dat “één of meer discretionaire beoordelingen (...) tegen alle redelijkheid ingaan”. Voor zover de verzoeker de hem toegekende beoordeling per competentie bekritiseert, dient erop te worden gewezen dat het de Raad van State niet toekomt zich in de plaats van de overheid een oordeel te vormen over de examenprestatie van de kandidaten. De Raad van State beschikt hierbij slechts over een marginale toetsingsbevoegdheid en kan enkel een kennelijk onredelijke beoordeling sanctioneren. Uit wat volgt blijkt niet dat de verwerende partij kennelijk onredelijk is geweest bij de beoordeling.

Wat de rubriek “Motivatie” betreft, voert de verzoeker verschillende argumenten aan die illustreren dat hij wel degelijk gemotiveerd is. Zoals reeds werd opgemerkt, komt het niet aan de Raad van State toe om zijn beoordeling hieromtrent in de plaats te stellen van de overheid wanneer die haar discretionaire bevoegdheid uitoefent. Daar enkel manifeste beoordelingsfouten kunnen worden gesanctioneerd, betekent dit dat de beoordeling die aan de verzoeker werd gegeven voor deze rubriek (namelijk 3 punten op 5) slechts kan worden gesanctioneerd indien er elementen zijn die erop wijzen dat de concrete vaststellingen bij de beoordeling kennelijk onredelijk zijn. Blijkens de motivatiefiche worden onder de rubriek “Motivatie” de volgende criteria opgegeven: (1) motivatie voor de functie, (2) opzoeken van informatie, (3) beeld van de RVA en van de functie. De Raad kan enkel vaststellen dat uit de samenlezing onder de rubriek “Motivatie” van de vermelding “+ en +/-” en de concrete toelichting per criterium niet kan worden afgeleid dat de puntentoekenning (3 punten op 5) kennelijk onredelijk is. Voor zover de verzoeker meent dat de beoordeling “+/-” bij het eerste criterium (namelijk “motivatie voor de functie”) niet in overeenstemming is “met de inspanningen van een kandidaat die zich zeer goed voorbereidt”, betreft dit de eigen appreciatie van de verzoeker. Gelet op het takenpakket van een jurist bij de RVA zoals die blijkt uit het selectiereglement en gelet op verzoekers uitgesproken interesse in fraudezaken, is het geenszins kennelijk onredelijk dat de verwerende partij, voor wat de vereiste “Motivatie” betreft, een totaalscore van 3 punten op 5 toekent.

Wat de technische competenties betreft, stelt de verzoeker dat de motivatiefiche geen beoordeling van deze competenties bevat en dat uit niets blijkt dat de selectiecommissie de technische competenties en de pluspunten die bij hem aanwezig zijn, in rekening heeft gebracht. Volgens hem wordt aldus de indruk gewekt dat een weldoordachte selectie van verscheidene elementen wordt doorgevoerd en dat de toetsing van de technische competenties achterwege wordt gelaten alhoewel deze in het selectiereglement uitdrukkelijk vermeld zijn als vereiste competenties. Blijkens het selectiereglement worden de volgende “Technische competenties” vereist: “Je kan onderzoeksverslagen, rapporten, pv’s,

... vlot en taalkundig correct opstellen”. Daarnaast bepaalt het selectiereglement -onder een afzonderlijke titel- dat de kennis van de andere landstaal en van courante pc-toepassingen “Pluspunten voor deze functie” zijn. Verder stelt het selectiereglement dat het interview beoogt “de vereiste competenties, [de] motivatie en [de] affiniteit met het werkterrein” te evalueren. Aangezien de kennis van de andere landstaal en van courante pc-toepassingen blijkens het selectiereglement uitdrukkelijk niet onder de titel “Technische competenties” is opgenomen doch slechts “Pluspunten voor deze functie” zijn, is het geenszins kennelijk onredelijk dat dit niet bij de beoordeling van de vereiste competenties is betrokken. Wat het criterium “Kan onderzoeksverslagen, rapporten, pv’s ... vlot en taalkundig correct opstellen” betreft, blijkt uit de motivatiefiche dat deze competenties werden beoordeeld onder de competentie “communiceren”, meer bepaald onder de criteria “Vult documenten in zonder taalfouten (schriftelijk)” en “Schrijft zonder spellingsfouten (schriftelijk)”. In de toelichting bij deze competentie wordt uitdrukkelijk gesteld “observatie + schriftelijk deel case”. Hierover wordt geoordeeld “schriftelijke communicatie → Gn opmerkingen”. Aldus blijkt uit de motivatiefiche duidelijk dat de vereiste technische competenties werden in rekening gebracht en dat de selectiecommissie de verzoeker hiervoor positief heeft beoordeeld. Aangezien de kennis van de andere landstaal en van courante pc-toepassingen slechts “Pluspunten” zijn en de technische competenties (meer bepaald het vlot en taalkundig correct opstellen van onderzoeksverslagen, rapporten, pv’s...) werden beoordeeld onder de rubriek “communiceren”, is het niet kennelijk onredelijk dat de technische competenties niet nog eens afzonderlijk werden gequoteerd in de eindbeoordeling.

Wat de generieke competenties betreft, betreffen de argumenten van de verzoeker de feitelijke beoordeling, waarbij hij enkel poogt aan te tonen wel degelijk over de vereiste competenties te beschikken. Er werd reeds opgemerkt dat het niet aan de Raad van State toekomt de concrete beoordeling van de selectiecommissie over te doen. De Raad van State kan enkel een kennelijk onredelijke beoordeling sanctioneren. In casu dient vastgesteld te worden dat de toelichting bij de criteria onder de rubriek “generieke competenties” in

samenlezing met de vermelding van “+, +/- of -” de toegekende puntenscores kan verantwoorden.

Wat de competenties “adviseren”, “analyseren/integreren” en “beslissen” betreft, beklagt de verzoeker er zich over dat Selor hem geen inzage en afschrift verleent van de typeantwoorden en de correctieroosters met vermelding van punten bij een juist of foutief antwoord terwijl deze weigering niet gebaseerd is op één van de weigeringsgronden zoals vervat in de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur en hij hierdoor de motivatiefiche niet op zijn waarachtigheid kan controleren. Er bestaat evenwel geen causaal verband tussen het niet meedelen van bepaalde stukken aan de verzoeker en het besluit om hem niet geslaagd te verklaren. Het gaat om twee onderscheiden administratieve beslissingen die elk afzonderlijk op hun wettigheid worden onderzocht. De eventuele onregelmatigheid van de weigering om aan de verzoeker documenten betreffende zijn examenuitslag toe te sturen, maakt op zich de beslissing waarbij die examenuitslag wordt vastgesteld, niet onregelmatig. Bovendien toont de verzoeker niet aan dat op de verwerende partij in de thans betwiste selectie de verplichting rust om typeantwoorden en/of correctieroosters voor te leggen. Voor zover de verzoeker stelt dat hij de case “volledig en correct in al haar onderdelen heeft toegelicht” en dat hij de beoordeling omtrent de competentie “beslissen” niet kan bijtreden omdat hij wel degelijk een juridisch onderbouwde beslissing heeft voorgelegd aan de selectiecommissie, geeft hij enkel zijn eigen appreciatie van de feiten. Voor zover hij meent dat de motivering bij de competentie “beslissen” (meer bepaald waar gesteld wordt dat hij snel beslist maar te weinig juridisch onderbouwd) strijdig is met de motivering bij de competentie “analyseren/integreren” (meer bepaald waar gesteld wordt dat de case behoorlijk juridisch onderbouwd is), betwist hij niet dat de subrubrieken die beoordeeld werden onder de competentie “analyseren/integreren” en de competentie “beslissen” verschillen. De enkele omstandigheid dat hij de casus behoorlijk juridisch onderbouwde, houdt immers nog niet in dat de verzoeker ook juridisch onderbouwde beslissingen neemt. Tot deze vaststelling komt de verwerende partij dan ook naar aanleiding van de door de verzoeker gegeven toelichtingen. De

verwerende partij stelt meer bepaald vast dat de verzoeker de link/het verband met het cassatiearrest niet heeft aangehaald en dat hij meer beslist vanuit zijn maatschappijvisie. De vaststelling dat hij snel beslist maar weinig juridisch onderbouwd, is dan ook niet kennelijk onredelijk. Voor zover de verzoeker zich afvraagt waarom de verwerende partij de verwijzing naar het cassatiearrest van groot belang acht bij het beantwoorden van een vraag naar aanleiding van de casus nu zij net stelt dat er geen technische competenties worden getoetst tijdens de selectie van jurist voor de RVA, is het niet kennelijk onredelijk dat de verwerende partij de verwijzing naar het cassatiearrest belangrijk acht om te beoordelen of de verzoeker erin slaagt verbanden te leggen en juridisch onderbouwde beslissingen te nemen.

Wat de competentie “samenwerken” betreft, stelt de verzoeker dat de eindbeoordeling (2 punten op 5) voor deze competentie tegen alle redelijkheid indruist omdat hij, wat het door hem gegeven voorbeeld betreft, niet zijn eigen visie heeft aangehouden maar de zienswijze in samenspraak met zijn dienstchef heeft gewijzigd. Zoals reeds werd gesteld, komt het niet aan de Raad van State toe de beoordeling in concreto over te doen. Tot bewijs van het tegendeel dient te worden aangenomen dat de vermeldingen in de motivatiefiche overeenstemmen met hetgeen tijdens het interview is gezegd. Uit de samenlezing van de toelichting bij de competentie “samenwerken” en de vermelding “+, +/- of -” voor elk afzonderlijk criterium blijkt niet dat de verwerende partij kennelijk onredelijk was bij de toekenning van een totaalscore van 2 punten op 5 voor de competentie “samenwerken”. Voor zover de verzoeker, wat de competentie “resultaatgerichtheid” betreft, meent dat het door hem aangehaalde voorbeeld foutief werd weergegeven in de motivatiefiche en de eindbeoordeling, gelet op de symbolen “+, +/- en -”, niet correct is, blijkt niet dat de verkeerde weergave, waarvan de verwerende partij toegeeft dat het een materiële vergissing betreft, een weerslag zou hebben gehad op de beoordeling van deze competentie. Er blijkt niet dat de door de verwerende partij gegeven beoordeling van 3 punten op 5 danig onredelijk is dat geen enkele andere overheid ze in dezelfde omstandigheden zou hebben toegekend. Bovendien zou een eventuele score van 4 punten op 5 voor deze

competentie er nog steeds niet toe geleid hebben dat de verzoeker zou zijn geslaagd voor de selectie (hij zou 37/65 hebben behaald, hetgeen omgerekend 22,76 op 40 bedraagt en nog steeds niet voldoende was om te slagen). Verzoekers stelling dat hij op grond van de hem op deze competentie toegekende vermelding “+ en +/-” logischerwijze 4 punten op 5 diende te krijgen, kan overigens niet worden bijgevallén. Dat de symbolen “+, +/- en -” niet corresponderen met een wiskundige waarde van respectievelijk “1, $\frac{1}{2}$ en 0” blijkt overigens uit de beoordeling van de andere competenties. Zo worden bijvoorbeeld bij de vijf onderscheiden criteria ter beoordeling van de competentie “analyseren/integreren” vier “+/-” tekens en één “-” teken gezet. Volgens de redenering van de verzoeker zou dit derhalve moeten uitmonden in een eindscore van 2 punten op 5 voor deze competentie. In casu heeft de selectiecommissie de verzoeker nochtans een eindscore van 3 punten op 5 toegekend, zodat de verwerende partij dient te worden bijgetreden in haar argument dat de symbolen “+, +/- en -” slechts een leidraad zijn voor de selectiecommissie bij de beoordeling, doch niet gelieerd zijn aan een welbepaalde, wiskundige waarde.

Wat de competentie “zichzelf ontwikkelen” betreft, meent de verzoeker dat de beoordelingstabel van deze competentie in eerdere selecties bestaat uit vijf subrubrieken in plaats van drie. Hij ziet dan ook niet in waarom de verwerende partij plots haar motivatiefiche thans aanpast met minder competentieonderdelen. Niets verhindert evenwel de verwerende partij om naar aanleiding van een welbepaalde selectie andere subcriteria te gebruiken bij de beoordeling van welbepaalde competenties. De verzoeker toont alvast niet aan dat op de verwerende partij de verplichting zou rusten om voor alle selecties dezelfde criteria te hanteren. Voor zover de verzoeker ook hier meent dat de eindscore niet correct is, gelet op de toegekende “+” en “+/-” tekens, kan worden verwezen naar wat hieromtrent hierboven werd uiteengezet.

Voor zover de verzoeker, wat de competentie “communiceren” betreft, meent dat de selectiecommissie niet actief naar hem luistert maar veeleer begaan is met het uiteindelijke doel van het interview, zijnde hem niet doen slagen,

kan een dergelijke handelswijze niet worden afgeleid uit de motivatiefiche. Er kan enkel vastgesteld worden dat de verwerende partij op grond van de gegeven toelichting bij de competentie “communiceren” niet kennelijk onredelijk is bij het toekennen van een score van 3 punten op 5. Voor zover de verzoeker nogmaals meent dat de eindscore niet correct is, gelet op de toegekende “+” en “+/-” tekens, kan worden verwezen naar wat hieromtrent hierboven werd uiteengezet.

Gelet op wat voorafgaat, blijkt dat de verzoeker er niet toe komt concreet aan te geven op welke punten de eindbeoordeling van de selectiecommissie onjuist of kennelijk onredelijk is. Er dient dan ook te worden vastgesteld dat de motivatiefiche de uitslag van de verzoeker terdege onderbouwt. De verwerende partij heeft zorgvuldig en op redelijke wijze haar discretionaire beoordelingsbevoegdheid uitgeoefend.

De verzoeker stelt voorts dat op de motivatiefiche nergens staat vermeld waarvoor de toegekende punten staan, noch bevat zij een legende voor de vermelding “+, +/- en -”. Uit de in de motivatiefiche toegekende quoteringswijze blijkt genoegzaam op welke wijze gequoteerd wordt. Uit de lezing van de motivatiefiche blijkt namelijk welke competenties werden beoordeeld, hoe de verzoeker aan de hand van een aantal criteria per competentie enerzijds en aan de hand van een specifieke toelichting/specifieke op de verzoeker toepasselijke bemerkingen anderzijds werd beoordeeld en welke score op een 5-puntenschaal hem per competentie werd toegekend. Uit de samenlezing van al deze elementen blijkt wel degelijk een verband te bestaan tussen de toegekende score per competentie enerzijds en de beoordeling per competentie aan de hand van een aantal criteria en specifieke toelichtingen anderzijds. Uit voormelde samenlezing van de verschillende elementen uit de motivatiefiche kan dan ook logischerwijze worden afgeleid wat de cijfers op een 5-puntenschaal precies inhouden. Hetzelfde geldt voor de betekenis van de symbolen “+, +/- en -”. Voor zover de verzoeker aanvoert dat niet wordt verduidelijkt waarom de score van bepaalde subbeoordelingen wordt vermenigvuldigd met factor 2 of 3, verduidelijkt hij niet welk belang hij bij

het aanvoeren van dit argument heeft, daar hij minder punten zou hebben behaald indien bepaalde scores niet zouden zijn vermenigvuldigd met factor 2 of 3.

Voor zover de verzoeker van oordeel is dat de beoordeling van de selectiecommissie indruist tegen de beoordelingsverslagen naar aanleiding van zijn werkzaamheden binnen de Geschillencel Bijzondere Belastinginspectie Gewestelijke Directie Brussel, toont hij met zijn verwijzing naar deze stageverslagen niet aan dat hij wel degelijk voldoet aan de professionele competenties, vereist voor de specifieke functie van jurist voor de RVA. De verzoeker heeft er namelijk zelf voor gekozen om deel te nemen aan een nieuwe, “externe” selectie bij de verwerende partij. Het is op basis van deze specifieke selectie dat de verzoeker niet-geslaagd is verklaard. De selectiecommissie kan de kandidaat alleen beoordelen op basis van wat zij tijdens de desbetreffende proef kan vaststellen. De in de stageverslagen gemaakte beoordeling staat daar volledig los van. Met zijn verwijzingen hiernaar toont de verzoeker dan ook niet aan dat de door de selectiecommissie opgegeven motieven onjuist zijn. Hetzelfde geldt voor wat betreft de verwijzing naar het attest van 3 maart 2010 van zijn vroegere dienstchef bij de BTW-controle om de motieven omtrent de competentie “resultaatgerichtheid” te weerleggen.

Er kan ten slotte niet dienstig worden verwezen naar voornoemd arrest Vermeulen, vermits de concrete omstandigheden in die zaak niet vergelijkbaar zijn met deze in de thans voorliggende zaak.

In casu heeft de selectiecommissie in de motivatiefiche uitgebreid haar bevindingen omtrent de verzoeker bij de toetsing van de beoordeelde competenties aangegeven. Zoals reeds gezegd, zijn de motieven in de motivatiefiche geenszins vaag of bevatten zij allerm minst algemene conclusies, doch zeer concrete overwegingen, die in eerste instantie de verzoeker -en nadien ook de Raad van State- in staat stellen te begrijpen waarom hem een score van 22,15 punten op 40 werd toegekend.

10. Het eerste middel is niet gegrond.

B. Tweede middel

Standpunt van de partijen

11. In een tweede middel voert de verzoeker de schending aan van het fairplay-beginsel, het redelijkheidsbeginsel, het vertrouwens- en het rechtszekerheidsbeginsel, doordat hij geconfronteerd wordt met een motivatiefiche die inhoudelijk niet overeenstemt met het verloop van het interview (tal van punten van het interview worden niet, niet volledig of onjuist vermeld), doordat de scores en de wijze van puntentoekenning niet correct zijn en ook niet nader verklaard worden en doordat de indruk wordt gewekt dat een weldoordachte selectie van elementen wordt doorgevoerd teneinde hem in een slecht daglicht te stellen. Het eerste middel grotendeels herhalend, voert de verzoeker aan dat de verwerende partij op kennelijk onredelijke wijze tot haar beslissing is gekomen. Het unfair karakter van de bestreden beslissing blijkt volgens de verzoeker onder meer uit het feit dat de technische competenties zoals weergegeven op de motivatiefiche niet zijn beoordeeld, uit de foutieve en onvolledige weergave door de juryleden van de behandelde onderwerpen, uit de omstandigheid dat de motivering de genomen beslissing niet ondersteunt daar voor bepaalde “+ of +/- of -” vermeldingen geen punten worden toegekend, en uit de tegenstelling tussen de eindbeoordeling van het mondelinge gedeelte met de resultaten van de computergestuurde postbakoefening.

12. De verwerende partij antwoordt dat een deel van verzoekers uiteenzetting betrekking heeft op de formele en materiële motivering van de beslissing en niet op de beginselen, aangehaald in het tweede middel. Voor zover als nodig, verwijst de verwerende partij op dit punt dan ook naar haar weerlegging van het eerste middel. Voor zover de verzoeker meent dat het fairplay-beginsel wordt geschonden omdat in de motivatiefiche bepaalde elementen naar voor zouden zijn gebracht om hem in een slecht daglicht te stellen, meent de verwerende

partij dat uit haar uiteenzetting onder het eerste middel en uit de gegevens van het administratief dossier blijkt dat zij niets anders gedaan heeft dan de verzoeker op een eerlijke en onpartijdige manier beoordelen. De door de verzoeker aangehaalde argumenten om het unfair karakter aan te tonen werden reeds weerlegd bij de beantwoording van het eerste middel. Verzoekers argument dat een schending van het fairplay-beginsel zou voortspuiten uit het loutere feit dat hij voor de schriftelijke proef wel geslaagd was en voor de mondelinge proef niet, kan volgens de verwerende partij niet weerhouden worden daar, aldus de examenjury, elke kandidaat die aan een mondelinge proef deelneemt moet laten slagen enkel omwille van het feit dat hij geslaagd is op het schriftelijke gedeelte. Verder geeft de verzoeker naar het oordeel van de verwerende partij niet concreet aan op welke wijze het redelijkheids- en het rechtszekerheidsbeginsel werden geschonden.

13. De verzoeker repliceert dat hij zijn tweede middel voldoende heeft uitgewerkt en dat de hierin ontwikkelde elementen niet alleen betrekking hebben op de motivering maar ook “tegen het licht (moeten) worden gehouden in het kader van de beginselen vervat in het tweede middel”. De verzoeker stelt bovendien dat hij op basis van een onvolledig dossier een beroep heeft moeten instellen bij de Raad van State. De verzoeker meent dat de verwerende partij door haar verwijzing naar het eerste middel zijn argumenten geenszins weerlegt. Wat ten slotte de wanverhouding tussen de resultaten op het schriftelijke en het mondelinge gedeelte betreft, wijst de verzoeker erop dat de computergestuurde testen op een objectieve wijze een aantal competenties zouden moeten meten, zodat niet valt in te zien waarom een jury op een mondelinge proef de gemeten competenties van de schriftelijke proef onderuithaalt met een motivatiefiche die op tal van punten gebreken vertoont.

14. In zijn laatste memorie wijst de verzoeker in essentie op de onjuiste weergave door de juryleden van de onderwerpen die hij behandelt tijdens de mondelinge proef, op de positieve stageverslagen die werden opgesteld tijdens zijn vorige tewerkstelling bij de FOD-Financiën, op de selectiecriteria die niet werden getoetst, op verschillende stukken uit het administratief dossier waaruit

volgens hem kan worden opgemaakt dat hij unfair werd behandeld in vergelijking met andere kandidaten. Hij verwijst ook naar verscheidene passages in zijn verzoekschrift waarop de verwerende partij naar zijn oordeel geen antwoord geeft.

Beoordeling

15. De verzoeker laat na concreet uiteen te zetten op welke wijze hij het vertrouwensbeginsel door de bestreden beslissing geschonden acht. Met betrekking tot de aangevoerde schending van het rechtszekerheidsbeginsel wordt vastgesteld dat hij zich beperkt tot het summier toelichten van wat dit beginsel precies inhoudt. Het tweede middel is bijgevolg, wat de voormelde beginselen betreft, onontvankelijk.

In de mate dat de verzoeker deels het eerste middel herhaalt en meent dat de aangevoerde elementen niet alleen betrekking hebben op de motivering maar ook “tegen het licht (dienen) te worden gehouden in het kader van de beginselen vervat in het tweede middel”, komt het aan de verzoeker toe deze elementen toe te lichten in het kader van de door hem ingeroepen beginselen en kan hij zulks niet aan de Raad van State overlaten. In de mate dat hij het eerste middel deels herhaalt om aan te tonen dat de bestreden beslissing het redelijkheidsbeginsel schendt, wordt verwezen naar de analyse van het eerste middel (rubrieken 8-10).

De verzoeker voert voorts aan dat ook de quoteringsde redelijkheidstoets niet doorstaat. Het komt de Raad van State niet toe zijn beoordeling over de examenprestatie van de kandidaten in de plaats te stellen van deze van de examenjury. De Raad van State kan slechts tot de vernietiging van een beoordeling van een examen overgaan indien zij tegen alle redelijkheid ingaat. Het beroep is gericht tegen de beslissing van de selectiecommissie waarbij de verzoeker niet geslaagd is voor de mondelinge proef, waarin aan de hand van een aantal competenties nagegaan wordt of de kandidaat blijk geeft van voldoende motivatie en of hij de vereiste vaardigheden bezit. Dergelijk examen vormt een

geheel. De selectiecommissie beoordeelt eigenmachtig het relatieve belang dat zij aan de verschillende aspecten van de proef hecht en komt op grond daarvan tot het besluit dat de kandidaat al dan niet geslaagd is. Te dezen blijkt uit de motivatiefiche duidelijk dat de selectiecommissie vooraf de relatieve waardeschaal bepaald heeft van de verschillende aspecten die zij moest onderzoeken, wat de objectiviteit waarmee de selectiecommissie te werk gegaan is onderstreept. Bij de bespreking van het eerste middel werd bovendien reeds uiteengezet waarom de quoterings op een 5-puntenschaal -in tegenstelling tot hetgeen de verzoeker voorhoudt- voldoende duidelijk is.

Voor zover de verzoeker aanvoert dat het unfair karakter van de bestreden beslissing onder meer blijkt uit de omstandigheid dat de technische competenties niet werden beoordeeld zoals weergegeven op de motivatiefiche (in het bijzonder het opstellen van onderzoeksverslagen, kennis van de andere landstaal en courante pc-toepassingen), blijkt uit de bespreking van het eerste middel reeds dat de kennis van de andere landstaal en van courante pc-toepassingen slechts “Pluspunten” zijn en de technische competenties (meer bepaald het vlot en taalkundig correct opstellen van onderzoeksverslagen, rapporten, pv's...) werden beoordeeld onder de rubriek “communiceren”, zodat het niet kennelijk onredelijk noch unfair is dat de technische competenties niet nog eens afzonderlijk werden geciteerd in de eindbeoordeling.

De verzoeker kan niet worden gevolgd waar hij stelt dat de behandelde onderwerpen in de motivatiefiche foutief of onvolledig worden weergegeven door de selectiecommissie. Hij toont dan ook niet aan dat hieruit een schending van het fair-playbeginsel kan worden afgeleid.

Zoals reeds bij de bespreking van het eerste middel werd opgemerkt, kan verzoekers argument dat de motivering de genomen beslissing niet steeds ondersteunt omdat bij de quoterings een “+ of +/- of -” niet wordt vermeld in welke mate punten worden toegekend, niet worden aangenomen. Voor zover de

verzoeker hieruit het unfair karakter van de bestreden beslissing afleidt, kan hij dan ook niet worden gevolgd.

Voor zover de verzoeker het unfair karakter van de bestreden beslissing tevens afleidt uit de tegenstelling tussen het resultaat van het mondelinge gedeelte en van de computergestuurde postbakoefening, laat hij na dit argument in concreto uit te werken. Bovendien staat elk examengedeelte op zich, zodat het slagen voor één gedeelte geen garantie inhoudt voor het slagen voor een ander gedeelte. Uit het feit dat de verzoeker op de tijdens de geïnformatiseerde proef geteste competenties beter scoorde dan op de tijdens het mondelinge gedeelte geteste competenties, kan dan ook niet worden afgeleid dat de verwerende partij onredelijk heeft gehandeld.

Het is voorts slechts een subjectief aanvoelen vanwege de verzoeker zelf unfair te zijn behandeld door de verwerende partij. Hij toont immers niet met concrete objectieve gegevens aan effectief unfair te zijn behandeld. Dat de verwerende partij ten aanzien van de verzoeker unfair zou hebben gehandeld, blijkt overigens niet uit de stukken van het administratief dossier, noch uit de stukken die zijn gevoegd bij het inleidend verzoekschrift en bij de memorie van wederantwoord.

16. Het tweede middel is, in de mate dat het ontvankelijk is, niet gegrond.

C. Derde middel

Standpunt van de partijen

17. In een derde middel voert de verzoeker de schending aan van het gelijkheidsbeginsel, van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet en van het in het gelijkheidsbeginsel besloten beginsel van de gelijke toegang tot openbare ambten. De verzoeker stelt dat Selor de kandidaten van een statutaire selectie niet gelijk

behandelt, dat belangrijke selectiecriteria niet worden getoetst niettegenstaande deze in het selectiereglement uitdrukkelijk vermeld staan onder de “technische competenties” en “pluspunten voor de functie”, en dat hij geconfronteerd wordt met een boycotactie van Selor “waarbij iedere medewerker/medewerkster van SELOR ervoor moet zorgen dat verzoeker niet slaagt voor afgelegde examens met jury”, waarbij de motivatiefiche op sommige punten niet overeenstemt met het verloop van het interview en op andere punten onvolledig of onjuist is. Uit niets blijkt, aldus de verzoeker, dat de in het selectiereglement vermelde technische competenties en pluspunten die bij hem aanwezig zijn, in rekening werden gebracht. Dat hij bij Selor op een “zwarte lijst” staat, mag volgens de verzoeker blijken sedert de door hem bij de Raad van State ingeleide zaak met rolnummer A.189.161/IX-5991. Bovendien hanteert de verwerende partij volgens de verzoeker “alle creatieve achterpoortjes binnen selectieprocedures om verzoeker toch maar tegen te houden en hem te beletten dat hij een job Niveau A uitoefent in overheidscontext”, door hem meer bepaald zo laag te rangschikken dat hij nooit in aanmerking komt of door het organiseren van bijkomende proeven waarop Selor hem buist of niet nuttig rangschikt. Voor het overige geeft de verzoeker in het middel een theoretische uiteenzetting van het gelijkheidsbeginsel.

18. De verwerende partij antwoordt hierop dat de technische competenties wel degelijk werden gequoteerd, meer bepaald in de punten 3 en 4 van de rubriek “communiceren” en dat de kennis van de andere landstaal en courante pc-toepassingen niet beoordeeld werden omdat deze slechts als een pluspunt werden aanzien en het niet over essentiële kenmerken gaat. De technische competenties werden volgens de verwerende partij in onderhavige zaak bij geen enkele kandidaat onderzocht. Voor zover de verzoeker aanvoert dat er officiële afspraken binnen Selor zouden bestaan om hem te beletten te slagen voor examens met een examenjury, stelt de verwerende partij dat de verzoeker na het inleiden van de door hem genoemde zaak bij de Raad van State geslaagd is verklaard voor andere examens georganiseerd door Selor. De bewering als zou hij danig laag gerangschikt zijn dat hij geen kans maakt om ooit in aanmerking te komen voor een functie of dat hij op bijkomende proeven nooit geslaagd wordt verklaard, is,

aldus de verwerende partij, uit de lucht gegrepen aangezien het resultaat behaald door de verzoeker de rangschikking bepaalt.

19. De verzoeker repliceert hierop dat de argumenten van de verwerende partij omtrent de beoordeling van de technische competenties niet overtuigen. Hij meent dan ook dat de verwerende partij de draagwijdte van het selectiereglement miskent, dat wel degelijk voorziet in de toetsing van de technische competenties. De verzoeker meent ten slotte dat de verwerende partij “naar de vorm laat uitschijnen dat verzoeker wel degelijk geslaagd is voor twee selecties, maar naar de inhoud komt de handelwijze van SELOR neer op een boycotactie”.

20. In zijn laatste memorie voegt de verzoeker daar nog aan toe dat Selor systematisch daden “in de penale sfeer” begaat, onder meer door motivatiefiches achteraf aan te passen voor de samenstelling van het administratief dossier bij beroepen voor de Raad van State. De verzoeker verwijst daarbij naar verscheidene concrete feiten die volgens hem wijzen op een boycot van de verzoeker door de diensten van de verwerende partij. Volgens informatie die de verzoeker heeft verkregen, zou de afgevaardigd bestuurder van de verwerende partij contact hebben opgenomen met twee medewerkers van ACV-Openbare Diensten om vragen te stellen omtrent het vermeend optreden van de verzoeker als vakbondsafgevaardigde bij selecties en om mee te delen dat de talrijke beroepen die de verzoeker indient, bepaalde stilzwijgende akkoorden op de helling dreigen te zetten.

Beoordeling

21. Voor zover de verzoeker aanvoert dat hij bij Selor op een “zwarte lijst” staat en dat Selor systematisch daden “in de penale sfeer” begaat en dat er stilzwijgende afspraken bestaan tussen Selor en een vakbond stelt de Raad van State vast dat het gaat om pure speculatieve veronderstellingen en aantijgingen

van de verzoeker die door geen enkele concrete en objectieve aanwijzing worden gestaafd.

Voor zover de verzoeker aanvoert dat uit niets blijkt dat de in het selectiereglement vermelde technische competenties en pluspunten in rekening zijn gebracht, kan worden verwezen naar de bespreking van het eerste middel, waaruit het tegendeel blijkt. De verzoeker kan dan ook niet worden gevolgd waar hij meent dat de selectiecommissie de selectiecriteria heeft gewijzigd door op de motivatiefiche de score inzake de technische competenties te schrappen. Voor zover de verzoeker “met grote verbazing vast(stelt)” dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord vermeldt dat de technische competenties bij geen enkele kandidaat werden onderzocht, kan dit niet anders worden begrepen dan dat de technische competenties bij geen enkele kandidaat afzonderlijk werden onderzocht.

De verzoeker meent ten slotte dat de verwerende partij “naar de vorm laat uitschijnen dat verzoeker wel degelijk geslaagd is voor twee selecties, maar naar de inhoud komt de handelwijze van SELOR neer op een boycotactie”. De verzoeker betwist geenszins dat het door hem op de selecties behaalde resultaat de rangschikking bepaalt. Wat een vorige selectieprocedure betreft, stelt de verzoeker dat de boycotactie blijkt uit het feit dat hij tot op heden geen concreet aanbod heeft gekregen om aan de slag te gaan in deze functie en dat, wanneer een vacature vrijkomt, Selor bijkomende proeven organiseert waarvoor hij niet slaagt of niet nuttig gerangschikt wordt.

Dat de verzoeker nog niet is opgeroepen, hangt af van het vrijkomen van een functie. Ook uit het eventueel organiseren van bijkomende proeven, kan geen onwettigheid worden afgeleid wanneer dit door het selectiereglement niet wordt uitgesloten. Dat men hem op bijkomende proeven “buist of niet nuttig rangschikt”, wordt door de verzoeker met geen enkel concreet element aangetoond. De verzoeker toont dan ook met geen enkel concreet gegeven aan dat er andere dan wettige redenen aan de basis liggen van het feit dat hem “tot

op heden geen concreet aanbod [werd] gedaan om aan de slag te gaan”. In de mate dat de verzoeker voor het overige refereert aan vorige selectieprocedures waaraan hij deelnam, volstaat het vast te stellen dat zij niets te maken hebben met het voorwerp van huidig beroep tot nietigverklaring.

22. Het derde middel is niet gegrond.

V. Anonimisering

23. De verzoeker vraagt de anonimisering van het arrest, bij de publicatie ervan.

Luidens artikel 2, eerste lid, van het koninklijk besluit van 7 juli 1997 betreffende de publicatie van de arresten en de beschikkingen van niet-toelaatbaarheid van de Raad van State kan bij de publicatie van de beschikking of van het arrest de identiteit van natuurlijke personen, op uitdrukkelijk verzoek van een natuurlijke persoon die partij is bij een geschil dat bij de Raad van State aanhangig is, worden weggelaten.

24. De vraag wordt ingewilligd.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoeker wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

3. Bij de publicatie van dit arrest door de Raad van State wordt de identiteit van de verzoeker weggelaten.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 28 november 2011, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

André Vandendriessche,	kamervoorzitter,
Daniël Moons,	staatsraad,
Bert Thys,	staatsraad,
bijgestaan door	
Vera Wauters,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Vera Wauters

André Vandendriessche